

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 345/2020
27.05.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Милом Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела увреда из члана 170. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адв. Небојше Шеперца, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Деспотовцу, Судска јединица у Свилајнцу К 6/19 од 19.12.2019. године и Вишег суда у Јагодини Кж1 47/20 од 21.02.2020. године, у седници већа одржаној дана 27.05.2020. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адв. Небојше Шеперца, као основан, па се ПРЕИНАЧУЈУ правноснажне пресуде Основног суда у Деспотовцу, Судска јединица у Свилајнцу, К 6/19 од 19.12.2019. године и Вишег суда у Јагодини Кж1 47/20 од 21.02.2020. године, тако што Врховни касациони суд окривљеног АА, са личним подацима као у списима предмета, на основу члана 423. тачка 1. Законика о кривичном поступку

ОСЛОБАЂА ОД ОПТУЖБЕ

-да је дана године, око 17,00 сати у ... у кући у домаћинству ББ, у ул. ..., у урачунљивом стању у присуству супруга приватне тужиље ВВ, за приватну тужиљу ГГ из ..., рекао: „оде курва“, при чему је био свестан предузете радње, хтео њено извршење и наступање забрањене последице

чиме би извршио кривично дело увреда из члана 170. став 1. Кривичног законика.

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ приватни тужилац ГГ, да сходно члану 265. став 3. Законика о кривичном поступку накнади трошкове кривичног поступка о чијој ће висини првостепени суд одлучити посебним решењем.

Образложење

Пресудом Основног суда у Деспотовцу, Судска јединица у Свилајнцу К 6/19 од 19.12.2019. године, окривљени АА, оглашен је кривим због кривичног дела увреда из

члана 170. став 1. Кривичног законика и осуђен на новчану казну у одређеном износу од 20.000,00 динара коју је дужан да плати у року од три месеца по правноснажности пресуде, што ако не учини иста ће му бити замењена у казну затвора тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне бити одређен један дан казне затвора.

Обавезан је окривљени АА, да суду на име паушала уплати износ од 5.000,00 динара и приватној тужиљи ГГ, накнади трошкове кривичног поступка у износу од 64.230,00 динара, све у року од 15 дана по правноснажности пресуде.

Приватна тужиља ГГ, обавезана је да на име таксе за пресуду уплати износ од 980,00 динара у року од 15 дана по правноснажности пресуде.

Пресудом Вишег суда у Јагодини, Кж1 47/20 од 21.02.2020. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, адв. Небојше Шепераца, а пресуда Основног суда у Деспотовцу, Судска јединица у Свилајнцу К 6/19 од 19.12.2019. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда бранилац окривљеног АА, адв. Небојша Шеперац, поднео је захтев за заштиту законитости због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев, преиначи побијане пресуде и окривљеног ослободи од оптужбе, или пак исте укине и предмет врати на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку и о седници већа, коју је одржао без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета са одлукама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адв. Небојше Шепераца је основан.

Основано бранилац окривљеног АА, адв. Небојша Шеперац, у захтеву за заштиту законитости истиче да је правноснажним пресудама учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, јер у конкретном случају изрека правноснажне пресуде не садржи све битне елементе кривичног дела увреда из члана 170. став 1. КЗ, због ког је окривљени оглашен кривим.

Према изреци првостепене пресуде, окривљени АА, оглашен је кривим што је: „дана године..., у кући у домаћинству ББ..., у урачунљивом стању, у присуству супруга приватне тужиље ВВ, приватну тужиљу ГГ... рекао: „оде курва“, при чему је био свестан предузете радње, хтео њено извршење и наступање забрањене последице.

Одредбом члана 170. став 1. КЗ, прописано је да ко увреди другог казниће се новчаном казном од 20 до 100 дневних износа или новчаном казном од 10.000,00 до 200.000,00 динара.

Полазећи од наведеног, по налажењу Врховног касационог суда, изрека првостепене пресуде не садржи све битне елементе кривичног дела увреда из члана 170. став 1. КЗ. Наиме, изреком првостепене пресуде, суд само утврђује да је окривљени критичном приликом рекао: „оде курва“ и да је окривљени био свестан предузете радње, хтео њено извршење и наступање забрањене последице, чим је остварио само објективни услов инкриминације из члана 170. став 1. КЗ, али не и то да је окривљени критичном приликом увредио приватну тужиљу.

Биће кривичног дела увреда из члана 170. став 1. КЗ, одређено је речима: „Ко увреди другог“, а у конкретном случају у изреци првостепене пресуде није наведено да је окривљени увредио приватну тужиљу, па изрека првостепене пресуде не садржи сва законом прописана битна обележја кривичног дела увреда из члана 170. став 1. КЗ.

Стога, по налажењу Врховног касационог суда основано се у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног указује да је побијаним правноснажним пресудама суд учинио повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, на штету окривљеног АА, када је истог огласио кривим због извршења кривичног дела увреда из члана 170. став 1. КЗ, а да при томе у изреци побијане првостепене пресуде, која је у свему потврђена другостепеном пресудом, нису наведена битна обележја кривичног дела у смислу члана 170. став 1. КЗ.

Стога је овај суд преиначио побијане пресуде и на основу члана 423. тачка 1) ЗКП, окривљеног АА, ослободио од оптужбе да је извршио кривично дело увреда из члана 170. став 1. КЗ.

Како је окривљени АА, ослобођен од оптужбе, то је Врховни касациони суд на основу члана 265. став 3. ЗКП, одлучио да је приватна тужиља дужна да накнади трошкове поступка.

Са изнетих разлога, а на основу члана 492. став 1. тачка 2. ЗКП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци пресуде.

Записничар – саветник
Мила Ристић,с.р.

Председник већа – судија
Невенка Важић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић